

[Gert Petersen.]

nogen måde bidrager til nogen international styrkebalance; vi mener altså, at man kan fjerne dansk militær uden at røre ved den internationale styrkebalance.

Til allersidst vil jeg sige, at jeg synes, debatten i mange henseender har været forstemmende, idet den dagsorden, som jeg ikke tvivler på at et flertal i denne sal — efter hvad ordførerne har sagt — vil vedtage, er et udtryk for, at Danmark fortsat bekender sig til blokpolitik. Den er udtryk for en uddybelse, trods de kønne ord hist og her, af blokpolitikken, både derved at man gør NATO til det mest realistiske grundlag for en afspændingspolitik, som NATO ikke har kunnet tilvejebringe, og derved at man vil gøre det udenrigspolitiske samarbejde mellem EF-landene til en forudsætning for et praktisk samarbejde i en del af Europa. I begge henseender er der tale om en uddybelse af blokpolitikken.

Hvad det af hr. Knud Jespersen stillede ændringsforslag angår, så kan vi naturligvis stemme for det, og det undrer mig egentlig mest, at de øvrige partier i folketinget ikke kan gøre det. Det er for mig at se vasket, ikke i klor, men i skummetmælk, men vi mener da også, at denne sag bør tages op til efterprøvning. Det er helt klart, og derfor kan vi stemme for det. Vi havde gerne set det lidt stærkere.

Honoré (KrF):

Kristeligt folkeparti kan tilslutte sig det af hr. K. B. Andersen fremsatte dagsordensforslag. Derimod må vi afvise de af hr. Gert Petersen og hr. Knud Jespersen stillede ændringsforslag.

Hr. K. B. Andersen nævnte, at jeg havde omtalt indbydelsen fra Portugal til at besigtige Portugal og dets kolonier, og hr. K. B. Andersen fortalte, at han og hans parti havde afslået denne indbydelse, fordi den ville blive misbrugt. Det er muligt, at den vil blive misbrugt, men på den anden side er det dog også et tilbud om at se på forhold, som man måske på forskellig måde ønsker at udtale sig om, og som man kunne udtale sig om med større kompetence efter at have set dem. Jeg synes derfor, at man burde overveje sin stillingtagen endnu en gang.

Jeg har i denne udenrigspolitiske debat lyttet til SFs ordfører med undren. SF er på mange områder et realitetsbetonet parti, men når det gælder det udenrigspolitiske område, især Europapolitikken, har jeg svært ved at se, hvori det realitetsbetonede består. Lad mig nævne nogle virkelighedsfjerne træk i SFs Europapolitik. SF mener, at Danmark lever i et magtpolitisk tomrum, hvor det er muligt for os at gøre os uafhængige ikke blot af USA, ikke blot af Sovjet, men sandelig også af de store vesteuropæiske lande. Hvad Sovjet angår, synes jeg dog, at man burde overveje, at vi militærgeografisk ligger lige dér, hvor den sovjetiske Østersøflåde skal igennem for at komme ud i de store have.

Hr. Gert Petersen mener endvidere, at en ensidig dansk afrustning ville få en gunstig indvirkning på nedrustningskonferencen i Wien. Men denne angår jo kun de central-europæiske styrkereduktioner, ikke styrkeforholdet i Nordeuropa. Derfor ville det være en tom gestus — eller i bedste fald en gestus, hvis værdi var meget tvivlsom, men som med sikkerhed kun kunne svække én part militært, nemlig Vesteuropa. Må jeg minde hr. Gert Petersen om, at Jugoslavien, som SF, så vidt jeg forstår, omfatter med sympati, trods neutralitet ikke mener at kunne sikre sin selvstændighed uden ved opretholdelsen af et militært forsvar. Jugoslaviens situation som sovjetisk adgangsvej til havet er ikke uden paralleller med den danske.

Disse tre eksempler på, at SFs udenrigspolitiske analyser savner realitetssans, kan kombineres med andre iagttagelser af en betydelig inkonsekvens i partiets stillingtagen. SF går ind for det enkelte lands selvbestemmelse, men samtidig tager hr. Gert Petersen ikke afstand fra en af hensigterne med sikkerhedskonferencen, nemlig anerkendelsen af Bresjnevdoktrinen, det vil sige de østeuropæiske landes ret til militært at gribe ind i et andet kommunistisk land, som de f. eks. gjorde i Czekoslovakiet.

Hr. Gert Petersen ønsker, at vi i Danmark skal få en uafhængighed af supermagterne også militært, og det samme mener han vel med hensyn til de øvrige vesteuropæiske lande. Samtidig ivrer han imod enhver form for vesteuropæisk militært samarbejde, som